

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 142
Castellar del Vallès - 8 novembre 1935Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

El bell art d'amansir

L'home, posat a rèncer, assoleix situacions d'una audàcia realment insospitada.

Segons la revista «Sciences et Voyages» de París, fa uns mesos que, en el circ Medrano, hom exhibia una lleona notablement dòcil. La presentació i el treball de la bèstia davant el públic era fet no pas a través d'unes reixes com generalment aquell acostuma veure aquesta mena d'espectacles, ans es realitzava en completa llibertat per tot el circuit que assenyalaria la pista.

Afegia, l'esmentada revista, que la fidelitat de l'animal obeïa a una relació recíproca, o per dir-ho millor: la bèstia es comportava envers el seu amo amb la mateixa mansuetud que ella era objecte per part de l'altre.

Aquest fet, que no és pas l'únic ni el primer en el seu gènere, ve a palesar dues coses: que algunes forces eminentment repulsives són susceptibles d'aplanar, i que per assolir-ho no és necessària la violència. La troballa d'un simple ressort pot acomodar-les ad hoc.

Per molts i molts anys, l'home que falta a les lleis se'l jutja i, per tot remei, és sotmès al rigor del captiveri. A vegades, però, la seva dissort va molt més enllà i, aleshores, el butxí li fa saltar el cap en rodó.

Els delinqüents socials, tot i que alguns acusen un intel·lecte gens vulgar, generalment viuen ofuscats dins la presó de llur esperit malaltís.

I bé: la feina, la bona feina dels qui administren justícia està en saber trobar aquell ressort, mitjançant el qual hem vist com de la manera més simple, la bèstia irreductible, sanguinària i cruel es tornava bona, dòcil, familiar i fins afectuosa. I tot això, fet sense tralla i sense pólvora.—A. CASAJONA CARDONA.

EL MONESTIR DE SANT LLORENÇ DEL MUNT

per Miquel Solà i Estruch

(Acabament)

de Sant Cugat, al legant que sols la devien al bisbe de Barcelona, autoritat jeràrquica de l'església. L'abat Ramon recorregué el papa Alexandre III, el qual encarregà a Arnau, bisbe d'Elna, i a Ramon, abat d'Arnals, que s'informessin d'aquesta causa i en nom seu disposessin i ordenessin el més convenient. Els dos comissionats es reuniren a la vila de Sant Celoni, conjuntament amb Huc, arquebisbe de Tarragona, Guillem, bisbe de Barcelona, Arnau, bisbe d'Urgell, Pere, bisbe de Vic, Guillem, bisbe de Girona, i molts abats i personatges del principat. Els punts a discutir eren: primer, si els monjos de Sant Llorenç podien elegir-se prelat sense consentiment de Sant Cugat; segon, si estaven obligats a pagar a aquest monestir el cens de tres monedes d'or, i tercer, si l'abat de Sant Llorenç en ésser elegit devia jurar obediència al de Sant Cugat. Un congrés tan important feia concebre esperances que tots els punts serien resolts amb la major prudència i equitat. Els monestirs litigants, desitjant

que la cosa s'arreglés amistosament, convidaren acatar el que aquests savis prelats aconsellessin sense esperar a què sentenciessin amb totes les formalitats que prescriu el dret. La causa es fallà finalment a favor del monestir de Sant Cugat i es dictaren diferents reglaments.

Aquesta sentència, en comptes d'apagar la disputa, com es creia, l'encengué de nou. Els monjos de Sant Llorenç interposaren recurs al papa Alexandre III, el qual, ocupat en la celebració d'un gran concili a la basílica de Sant Joan de Letran per a la restauració de l'antiga disciplina eclesiàstica, no pogué donar-los-hi una llarga audiència, però els encarregà a dos il·lustres cardenals els quals, després d'algunes conferències, precedides d'un madur examen del procés, aprovaren i confirmaren la sentència donada a Sant Celoni pels comissionats apostòlics, corregint només aquelles petites coses que els semblà s'apartaven de la Regla de Sant Benet.

PENÚRIA I DECADÈNCIA DEL MONESTIR.—

Passats els primers segles de prosperitat i després de cessions diverses, la vida monàstica a Sant Llorenç s'anà trascolant amb més penúria. La disminució de les rendes, la soledat del lloc, la rigorositat d'alguns hiverns, les distàncies a població i altres causes impediren en algunes èpoques el proporcionar-se el necessari. Al principi tot marxava magníficament, però a còpia de privacions i potser el trobar-se desolats en aquell cim al quan a la plana, ran de poblat, altres cases religioses es mantenien amb més ufana, tot, possiblement, ajudà a què els monjos es decidissin a acudir a Climent VIII, per obtenir la supressió del seu antiquíssim cenobi amb motiu de voler fundar la Congregació claustral benedictina un col·legi d'estudiants pobres benedictins a la ciutat de Lleida.

ANEXIÓ DE SANT LLORENÇ AL COL·LEGI DE LLEIDA.—Climent VIII, expedí a Roma, el 2 d'agost de 1592, la butlla d'incorporació del monestir de Sant Llorenç del Munt al col·legi de Lleida. D'aquesta manera finia la vida conventual de l'antic monestir vallesà, però, amb tot, no perdé la seva església son caràcter de parroquial, car fins a començar el segle XIX no abandonà aquelles parets l'últim monjo guardià i en 1773, el 24 de maig, apareix l'últim bateig efectuat allí dalt.

El darrer abat de Sant Llorenç fou F. Olivon d'Alvèrnia, i tenia tal estima al monestir que fins quan la comunitat ja no l'ocupava i els anys començaven a corbar-lo, pujà a la muntanya, i el dia 4 de juliol de 1606 beneí una campana de pes catorze quintars, donatiu seu, la qual fou batejada «Seny Pe Ramon».

FORMACIÓ DE L'«ESPECULO DE SANT LLORENÇ».—Morí aquest darrer abat l'any 1608, i a la seva mort les rendes del monestir passaren al col·legi de Lleida, com així mateix tots els documents que hi pertanyien. El P. Prior i la comunitat lleidatana disposaren que dos hàbils sacerdots els examinessin i copiessin un a un en quaderns, segons les parròquies o llocs als quals tenien relació. Acabada aquesta tasca s'uniren tots els quaderns en un voluminós plec que es titulà «Especulo de Sant Llorenç del Munt».

Durant aquest llarg transcurs de més de sis segles, passa d'una quarentena d'abats regiren el monestir, i segons es desprèn dels documents, regiren sempre amb

la major equitat i pau, essent estimats dels seus súbdits, cosa que no assolien sempre altres senyors feudals seculars d'aquell temps.

DESTRUCCIÓ I RECONSTRUCCIÓ DEL MONESTIR.—El Dijous Sant del 1809 pujaren a Sant Llorenç tropes napoleòniques i cometeren les barbaritats que volgueren, emportant-se el que de valor hi trobaren, profanant l'església i els sepulcres abacials. Aleshores el temple quedà desolat i els habitants dels llocs veïns, talment dominats d'un esperit de destrucció, continuaren gradualment la devastació. En 1868, quan ja es parlava de reconstruir-lo, encara hi hagué qui pujà a destruir un tros de teulada d'una de les dependències. Profundament amargat, el Dr. Vergés, iniciador de la seva restauració es lamentava que ço que no havien arrabassat els elements i la força inexorable dels segles, mans humanes en fossin capaces. El Dr. Vergés, afrontant penalitats i entrebancs de tota mena, obtingué al fi son objecte; les obres començaren, i penosament, però amb l'entusiasme dels elements que el secundaven, a mitjans del 1871 tornava a estar l'església restaurada i posteriorment oberta al culte (1).

Son actual propietari, tenint completa consciència del valor que representa la conservació d'aquest important monument sembla disposat a completar la seva restauració i fer que no perdi son caràcter august.

* * *

Parlant de coses relacionades amb la història, digué en certa ocasió l'il·lustre sigil·lògraf En Ferran de Sagarra que les pedres de les quals hem tingut ocasió de conèixer llurs vicissituds a través del temps, en serem sempre més vetlladors i en servarem més respecte que d'aquelles altres, també velles, que, per desconèixer-les, l'oblit i l'abandó aviat les enderroquen. Emprats amb aquest lluminós pensament, serveixi aquest breu recull d'humil aportació a la divulgació de les vicissituds del nostre Sant Llorenç, i que el respecte envers ell sia fruit de la seva coneixença, car com més estimarem els nostres monuments—testimoni de parts integrants de la història de la nostra terra—, més dignes ens farem del seu secular heretatge.

(1). A la façana de l'església, a prop de la porta, en ocasió del primer aplec excursionista celebrat a St. Llorenç, i costejada per les entitats excursionistes de Catalunya, fou col·locada una petita llosa en recordança i homenatge al Dr. Vergés pels seus treballs efectuats per la conservació material i espiritual del monestir.

CASTELLARENCS!!
ANUNCIEU A «LA FARGA»

VIDA MUNICIPAL

ALCALDIA
DE CASTELLAR DEL VALLES

EDICTE

Aquesta Alcaldia en compliment de l'acord pres en la sessió celebrada amb data 30 d'octubre proppassat, fa públic:

Que el veí JOAN CODINA BORRALLERAS, ha demanat la concessió d'un servei públic urbà de transport de viatgers, quin itinerari, horaris i preus, són els següents:

DE LA PLAÇA MERCAT A LA FÀBRICA «CAN BARBA» I RETORN

Sortides de la Plaça Mercat: A tres quarts de set del matí i a tres quarts de dues de la tarda.

Sortides de la Fàbrica «Can Barba»: A dos quarts d'una i a les sis de la tarda.

Preu per cada viatge, 20 cèntims per persona.

Considerant l'Ajuntament que l'esmentat servei representa una comoditat i fins hi tot conveniència pel veïnat que treballa a les fàbriques Vda. de Josep Tolrà, S. A., en principi ha acordat prendre en consideració dita petició i sotmetre-la a informació pública per un termini de quinze dies per tal de que es puguin formular aquelles observacions o suggerències que els veïns estimin necessàries per la bona prestació del servei, advertint que transcorregut dit termini, previ estudi del resultat de la informació es resoldrà la petició del susdit senyor atorgant-li la concessió per un termini de quatre anys, sempre que el servei es presti amb les degudes condicions de seguretat.

Ço que es fa públic als efectes exposats.

Castellar del Vallès, 7 de novembre del 1935.—L'Alcalde, Josep M.ª Agustí.

SERVEI D'INSPECCIÓ SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat verificada la graduació de la densitat de la llet, que és destinada al consum públic, donant el resultat següent:

Dia 7 de novembre.—De cabra: Pau Tubau, T. 18, D. 30; Eugeni Novella, T. 20, D. 29; Josep Hernández, T. 16 D. 30.

De vaca: Joan Bruguera, T. 12, D. 30; Mansuet Solà, T. 14, D. 31; Joan Casajoana, T. 14, D. 31; Marcel·lí Ubach, T. 12, D. 31; Lluís Sans, T. 16, D. 30; Virgínia Bou, T. 12, D. 30; Joan Escudé, T. 14, D. 31; Josep Surroca, T. 18, D. 29; Dionís López, T. 14, D. 32.

MIRATGES

Novembre

Novembre que comences ta vida fent homenatge a aquells que sota suau terra descansen...

Mes de novembre tenebrós i desventurat! Com em recordes a aquell ser inoblidable, el sonriure del qual em sembla encara sentir a dintre meu!

* * *

Et recordo bella com aquestes flors que em llisquen de les mans per caure damunt d'aquesta terra que t'amanyaga; són tan belles com tu n'eres sempre uns jorns plens d'il·lusions. Però, oh crueltat del món, demà sereu mercedes! I llavors què en restarà d'elles?

Estimada que restes en la solitud envejable, avui vinc a recordar-te tot allò que vivírem junts! He cregut convenient venir a darrera hora, quan el cel crepuscular comença enrogir l'infinit; perquè sé que estarem més sols; quasi tothom ja s'ha acomiadat. Com han embellit en flors les tombes humectades on descansen els sers aimats! Tothom ha dut el seu ramell. I és en aquesta hora de vetlla que vinc a tu! Tot és bell... encara que d'artifici!

Oh silenci sepulcral trencat pels sons de desconsol de campanes gitades a vol! Acompanyeu-me en el meu plor! I tu estimada permetem que amb llàgrimes regui la terra que et posaren damunt, el pes de la qual no sents! Permetem que aquestes llàgrimes arribin a la teva faç, ahir plena de beutats... avui quí sap què en restarà?

Oh nit de novembre que feliç em sentiria si tu aimada més aprop teu em deixessis estar! Puix si la vida només ens va fer ofrena de tragèdies i no ens permeté veure nostra més genuïna il·lusió aconplida, ens pot privar ara d'aïtal cosa? No. Jamai. Si bé cruel fou llavors isolant-te de mi no ho assolirà ara.

Espérem! Que tot seguit a tu vinc. Resto gelós d'aquesta terra que t'acariàcia i t'abriga ensems.

Avui les campanes ploren per tu; demà, aimada, riuran de mi.

Nit de novembre d'inquietuds plena. Perfums d'encens. Llums tènues de llànties enceses.

Nit novembrina de tenebres plena. Aires que passen bronzint entre xiprés. Tot m'omplena de confusions. Cloquer que restes com sempre altívol i les teves campanes llencen a l'enllà un crit de plany, ferma les teves boques desbridades que el postrem descans podrien despetar.

EDGARD DE PLANELL

GLOSSARI

Tema espiritualíssim el que vaig a glossar avui. Tema que un pintor ben inspirat, en donaria a conèixer la bellesa més pura que jo, més plena d'aquell encís, que jo per més que vulgui, per més que m'esforcí, mancat d'una ànima com la d'en Gubern tan sols, i una paleta que sabés manejar amb destresa, no podré fer-ho.

No podré fer-ho, perquè presentaré el tema amb tota la seva nuesa, amb tota la cruesa que significa, amb tot el seu descolorit immens. Descolorit que encisa però, que inspira, que gronxa suaument als esperits sensitius a tota incidència que expressi ètica, estètica o bellesa enorme.

El tema de preferència avui, és o són, símptomes de tardor. I les tardors de totes les coses, per si soles ja són nues.

Un passeig pel camp en aquests dies tardorals, és sempre quelcom afalagador per la nostra ànima apesurada d'aquell tribull, dels dies llargs de l'estiu. És com el que assisteix a una representació de teatre i es fa massa el càrrec del que succeeix que està neguitós fins a les escenes finals del darrer acte que ja hi ven clar l'acabament.

El teatre però, per tothom és més o menys igual. El que és escrit com a tragèdia, com a tragèdia tothom ha de veure-ho. I el que és escrit com a comèdia, una comèdia tothom sap interpretar-hi. Més, després ve l'aplicació a la vida, i aquesta ja és molt diferent. Tan diferent, que a voltes el que per un és una sensible tragèdia, per l'altre, és una vera melodia, com per exemple, aquell poeta que cantava: «Les fulles seques fan sardana...»

I no dubtareu pas que hi hagi, qui evocant els dies primaverals, retrati ben negres els de tardor, veritat?

De totes maneres, no podem posar cap mena de dubte que, el veure una cosa més o menys bonica la primera influència de totes, és la intel·ligència de cada u. Després ja ve la influència de les circumstàncies que hom viu...

I amb aquestes, em dono compte que no escric un glossari jo avui. Que no glosso el tema proposat, i el més trist de tot... que se m'acava l'espai que disposo...

Oh, aquelles vinyes de foc! Ocre! D'un esgrogueïment suau! I a trossos, color d'aram. Aram a les vinyes! Aram...

Quan acabava de finir la tarda l'altre dia, marxava jo pel camí de la serra d'Ullastre. I a l'horitzó la celistia del sol ponent apareixia esquitxada de foc com les vinyes.

MARCEL JUNCA

LES LLETRES

AUTUMNE

A. A. Amic

Foguera la gran foguera,
corser vibrant de l'estiu:
se t'esllangueix la crinera,
ja ets al regne del caliu.

L'aire té una brasa encesa
i un ganivet a les dents;
l'hora té un punt d'incertesa;
dalits i decandiments.

La ruta sense mesura
per on gambava l'esperit,
poc a poc es transfigura
i esdevé camí enxiquit,

corriol sense aspre lluita
amb perfum d'intimitat,
amb penjolls d'àuria fruita,
amb l'adéu del comiat...

La maragda de la fulla
s'abraça amb l'or del ponent;
ben prest serà sols despulla
caiguda als braços del vent.

El sol té ferida oberta
regalimant d'aixarop;
l'estelada és més desperta
i tremola més a prop.

Les muntanyes es retallen
davall dels núvols inflats,
i les passions es barallen
i es retreuen els pecats.

Com més l'autumne s'endinsa
per les portes dels sentits,
més la follia s'esquina
el cor i els llampants vestits.

Que la quietó, els grocs, els grisos,
i els dies mig esborrats,
fan els pensaments més llisos
i els ulls més asserenats.

A. MIR

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. — 6—
NACIONAL — 0—

Que el Castellar té el millor conjunt de la seva vida deportiva, no hi ha cap dubte, però que l'equip arribés a destacar tant durant un Campionat, no ho creia ningú, la major part dels seus «sup-
porters». Diumenge passat, ens delectà amb una exhibició de gran futbol de depurada classe, contra un adversari que com a equip era considerat el millor del Campionat, a pesar d'això logrà vèncer-lo pel resultat aclaparador a dalt mencionat. Anem a mencionar primer l'actuació

dels dos equips: Del Nacional, el millor Selves, a pesar dels sis gols que encaixà, Parera, a la defensa, molt brusc, Safesit i Torras, a la mitja, Barcelona i Querol, a la davantera, els millors. Del Castellar, Piñot, molt bé en el seu comès, Serra-Vives, molt ràpids en el «despeje» i gran valentia, dels mitjos, Fernández I, Montserrat i Oliveras, per aquesta ordre, formant una ratlla infranquejable per la davantera nacionalista, la davantera, jugà també un gran partit, sobretot per la decisió en el xut a gol; Fernández II, centrant, estigué enorme; Torrents, es lesionà i no pogué donar el seu màxim rendiment, si bé jugà amb entusiasme; Gasulla, amb començament insegur, s'anà consolidant en el seu lloc i forní una actuació immillorable; Carreras i Montfort foren l'ala «relampago», desorientant el trio defensiu forà i entusiasmant el públic amb les grans jugades. El partit fou presenciàt per un gran nombre d'aficionats dins el terreny i fora d'ell—encara que aquests darrers no en tenen res d'aficionats—es jugà aquest encontre durant el qual Montfort, a la primera part, marcà un gol i a la segona Carreras (2), Gasulla (2) i Montfort, feren augmentar el marcador fins a sis. L'arbitratge a càrrec del senyor Tudurí, satisfé a vencedors i vençuts. L'equip vencedor era format per Piñot, Serra, Vives, Montserrat, Fernández I, Oliveras, Fernández II, Torrents, Gasulla, Carreras i Montfort.

ARMONIA (reserva) — 1—

CASTELLAR (reserva) — 0—

Divendres passat, el Castellar jugà a Terrassa un partit contra l'Armonia. Després d'igualada lluita, els terrassencs venceren per la mínima. L'equip del Castellar, el formaren: Simó, Rosinol, Masagué, Busqueta II, Pagès, Homet, Rius I, Morlan, Torrents II, Linares i Vives II.

Destacà el trio defensiu, especialment Rosinol.

Diumenge, el Castellar, jugà al seu seu terreny l'últim partit de la primera volta, contra l'amateur del Sabadell. Hom confia acabar imbatut fins a finir el Campionat.

NOTI-SPORT

Resultats del dia 3 de novembre

Castellar 6 - Nacional 0

Montcada 4 - Sabadell 2

Llagostenca 1 - Ripollet 2

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Castellar	4	4	0	0	13	1	8
Montcada	4	3	0	1	12	8	6
Ripollet	4	2	0	2	8	9	4
Nacional	4	2	0	2	8	12	4
Sabadell	4	0	1	3	7	12	1
Llagostenca	4	0	1	3	6	12	1

X

Olis tarats
Residus de gerra
Morques d'oliva
 abans de desprendre'us
 d'ells, consulteu preus a la
FABRICA DE LLEIXIUS
Marca La Rosa
Castellarenca
Puigvert, 6
 Ja coneix el lleixiu marca
LA ROSA CASTELLARENCA?

NOTICIARI

RECES EXTRAORDINARI

Conforme ja anunciàvem en una de les nostres edicions, diumenge vinent tindrà lloc al Col·legi de les Escoles Pies de la nostra població, un recés extraordinari per a senyors, organitzat per la Lliga Parroquial de Perseverància (en formació) d'aquesta localitat i amb la col·laboració de la Lliga Parroquial de Sabadell, començant a les 8 del matí amb Missa de Comunió general amb plàtica preparatòria de l'esmentat Recés, a càrrec del notable orador sagrat Rnd. P. Isidre Gríful S. J., Director Diocesà de l'Obra dels Exercicis Parroquials, qui també dirigirà tots els actes que amb aital motiu es celebraran, finalitzant el susdit Recés amb un acte públic de propaganda a la Capella del mateix Col·legi a les 6 de la tarda i en el que hi prendran part varis oradors.

Aparells de ràdio R U B I

3 LAMPARES

130 pts.

PERFECTA SONORITAT
 Per informes dirigir-se
 al representant de la casa
DIDAC MARTÍ

Jaume Oliver

Carrer Puig de la Creu, 25

Són un crescut nombre d'inscrits d'aquesta població i de Sabadell, pel que fa preveure que aquest primer dia de Recés extraordinari complet, constituirà un vertader èxit que ja no cal dir desitgem.

LA CONTRIBUCIO TERRITORIAL I LES CEDULES PERSONALS

Recordem als contribuents per rústica i urbana i aquells que encara hagin de retirar llurs cèdules personals, que demà i dilluns són els darrers dies de cobrament a la nostra població.

NAIXEMENTS

Dia 30 d'octubre. — Josep Marsol Alsina, fill d'Antoni i de Rosalia.

Dia 2 de novembre. — Maria del Pilar Ventura Valls, filla de Marian i d'Anna.

Dia 6. — Pere Serrats Herrera, fill de Feliu i de Ramona.

La nostra més sincera enhorabona als pares i respectives famílies.

DEFUNCIONS

Dia 2 — Maria-Rosa Estivill Elias, vídua, de 78 anys.

Dia 4. — Valentí Serrabasa Freixa, casat, de 60 anys.

Dia 7. — Antoni Perearnau Carol, vidu, de 90 anys.

Traslladem el nostre més sentit condol als familiars dels traspassats.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el passat mes d'octubre, hi ha hagut el següent moviment de població:

Naixements: Elvira Gálvez Puigdomènech, Pere Puigdomènech Torras, Trinitat Díaz Vilar, Albert Pelachs Escalfet, Carme Sabé Xifré i Josep Marsol Alsina, total, 6.

Casaments: Josep Baldrís Castellví amb Concepció Roca Brosa i Antoni Martínez Martínez amb Maria López Velasco, total, 2.

Defuncions: Joaquim Sampere Mañosa, Mariana Vives Roselló i Jaume Arenas Rocavert, total, 3.

FARMACIA de torn per a diumenge,
 Torres, 1

ESTANC de torn per a diumenge,
 Plaça Mestre Gelonch, 10

Per a portes, Mobles i Funerària,
 recordeu sempre la **FUSTERIA** de
Bartomeu Gelis - Centre 12
 Notes de costum.

Falta aprenenta modista
 dirigir-se personalment a Maria Casajona (Modista). - Carrer Caldes, 66.

La Casa Masagué

Atenció

ha rebut els gèneres d'hivern, de moltes classes i de totes mides i a molt bons preus. - Recordeu a molt bons preus. També hi trobareu les renomnades sabates

JAUDA TRAC

que superen a totes les marques, per combatre les humitats i especials pels dies de pluja. Recorden sempre la Casa Masagué

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

TARDA A LES 3

Importantíssim encontre
 l'últim de la primera volta

Sabadell - Castellar F. C.

EQUIP: Piñot
 Serra Vives
 Montserrat Fernández I Oliveras
 Fernández Torrents Gasulla Carreras Montfort
 Suplents: Simó, Masagué i Pagès

ESPECTACLES

CINE SONOR ATENEU

Dissabte, nit - Diumenge, tarda i nit
WONDER-BAR per Al Jolson, Dik Powell, Kay Francis, Ricardo Cortez i Dolores del Río.

ABNEGACION per Bebé Daniels.
 A més una REVISTA i una COMICA.

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit i diumenge, tarda i nit
DESLICES per Norma Shearer, Robert Montgomery, H. Marshall i R. Forbes.
EL ARRABAL (Nova-York 1886) per Wallace Beery, George Raft, Jackie Cooper i Fay Wray.

La còmica: **UN MAL VECINO.**

Per estufes, cuines i fogons

recordeu sempre

FOKOIL

no s'embussen, no fan fum, ni soroll
 Per informes i demostracions:

Mateu Grau - Dr. Rovira, 3

FIERRO

el calçat més econòmic

Calçat de la màxima durada
 Calçat que reuneix totes les condicions:
 Apropiat per a peus delicats; el millor auxiliar pels dies de pluja i pels llocs de grans humitats.

Lloc de venda:

Sabateria a càl Rovira
 Carrer Caldes, 6